GENERALINĖS ADVOKATĖS JULIANE KOKOTT IŠVADA, pateikta 2010 m. kovo 18 d.[1]

I — Įžanga

1. Šis apeliacinis procesas suteikia progą išnagrinėti termino klausimą, kalbant apie galutinius finansinius asignavimus, valstybėms narėms skiriamus vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti.

2. Byla susijusi su Graikijos Respublikos (toliau – ieškovė) ir Europos Komisijos (toliau – Komisija) ginču dėl Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies reikšmės. Pagrindinis kylantis klausimas – ar Komisija, priimdama sprendimą dėl finansinių asignavimų 2006 finansiniais metais, privalėjo atsižvelgti į duomenis, kuriuos Graikijos Respublika pateikė jau pasibaigus šia nuostata nustatytam terminui.

3. 2008 m. gruodžio 11 d. sprendimu (toliau – skundžiamas sprendimas)[2] Pirmosios instancijos teismas (toliau – Teismas) kaip nepagrįstą atmetė ieškinį, kuriuo Graikijos Respublika, tvirtindama, kad Komisija neatsižvelgė į Graikijos Respublikos papildomai pateiktus duomenis, prašė panaikinti arba pakeisti sprendimą 2006/669/EB[3], nustatantį galutinius finansinius asignavimus valstybėms narėms už tam tikrą hektarų skaičių.

4. Šiuo apeliaciniu skundu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. vasario 6 d., Graikijos Respublika prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir patenkinti jos reikalavimus, nurodytus pirminiame ieškinyje.

II — Teisinis pagrindas

5. Skundžiamo sprendimo 1–5 punktuose Teismas nurodė tokį teisinį pagrindą:

„1. Nuostatos, susijusios su vynuogynų perplanavimu ir pertvarkymu, įtvirtintos

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Graikija prieš Komisiją* (T-339/06, Rink. p. II-3525).

3 — 2006 m. spalio 4 d. Sprendimas 2006/669/EB, nustatantis galutinius finansinius asignavimus, kurie 2006 finansiniais metais valstybėms narėms skiriami už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, OL L 275, p. 62 (toliau – ginčijamas sprendimas).

1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, p. 1), iš dalies pakeistame 2000 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1227/2000, nustatančiu išsamias Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 taikymo taisykles, taikomas gamybos potencialui (OL L 143, p. 1).	2003 m. spalio 17 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1841/2003, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 1227/2000 (OL L 268, p. 58). Pagal 2006 finansiniams metams taikytinos Reglamento Nr. 1227/2000 redakcijos 16 straipsnį:
	„1. Valstybės narės dėl perplanavimo ir pertvarkymo sistemos ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 10 d. išsiunčia Komisijai:
2. Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnyje numatyta:	
	a) ataskaitą apie einamųjų finansinių metų birželio 30 d. faktiškai patirtas išlaidas ir bendrą susijusį plotą;
„1. Komisija pradinius asignavimus valstybėms narėms nustato metams, remdamasi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdama į konkrečią padėtį bei poreikius ir pastangas, kurių reikės atsižvelgiant į schemos tikslą.	
	b) ataskaitą apie einamųjų finansinių metų birželio 30 d. patvirtintas išlaidas ir bendrą susijusį plotą;
2. Pradiniai asignavimai pritaikomi atsižvelgiant į faktines išlaidas ir valstybių narių pateiktas patikslintas prognozuotas išlaidas, atsižvelgiant į schemos tikslą ir turimas lėšas.	<...>
<...>“	2. Tuo atveju, kai informacija, kurią valstybė narė pagal 1 dalies nuostatas turi atsiųsti Komisijai, nėra išsami arba nesilaikoma nustatyto galutinio termino, Komisija laikinai arba nustatytu dydžiu sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinį apmokėjimą, nepažeisdama bendrųjų biudžeto vykdymo tvarkos taisyklių.“
3. Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnis buvo iš dalies pakeistas, be kita ko,	

4. Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnis buvo iš dalies pakeistas, be kita ko, 2003 m. vasario 19 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 315/2003 (OL L 46, p. 9) ir 2003 m. liepos 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1203/2003 (OL L 168, p. 9). Pagal 2006 finansiniais metais taikytinos Reglamento Nr. 1227/2000 redakcijos 17 straipsnį:

„1. Kiekvienos valstybės narės faktiškai panaudotos, patvirtintos ir konkretiems finansiniams metams deklaruotos lėšos finansuojamos neviršijant dydžių, apie kuriuos pagal 16 straipsnio 1 dalį (a ir b punktus) pranešta Komisijai, jei šių dydžių suma nėra didesnė už valstybei narei pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį skirtus asignavimus.

<...>

3. Pagal 16 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktos valstybių narių paraiškos patenkinamos visoms valstybėms narėms proporcingai paskirstant sumą, gautą iš bendros sumos, skirtos valstybėms narėms pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnį, atėmus visas sumas, apie kurias pranešė visos valstybės narės laikydamosi 16 straipsnio 1 dalies b punkto, ir pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą deklaruotas sumas. Komisija kuo greičiau po birželio 30 d. praneša valstybėms narėms apie tai, kokiu mastu paraiškos gali būti patenkintos.

4. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų, tuo atveju, kai pagal 16 straipsnio 1 dalies a punktą nurodytas bendras plotas yra mažesnis už hektarų skaičių, nurodytą pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį finansiniais metais valstybei narei skirtuose asignavimuose, atitinkamais finansiniais metais deklaruojamos išlaidos finansuojamos neviršijant dalies, kuri apskaičiuojama bendrą plotą, apie kurį buvo pranešta, padauginus iš vidutinės už hektarą mokamos sumos; šis dydis apskaičiuojamas kaip sumos, kuri valstybei narei paskiriama pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį, ir laukiamo hektarų skaičiaus santykis.

Ši suma jokiu būdu negali būti didesnė už išlaidas, deklaruotas pagal 16 straipsnio 1 dalies a punktą.

Įgyvendinant šią straipsnio dalį bendram plotui, apie kurį buvo pranešta, taikoma 5 % paklaida, palyginti su finansinių metų asignavime esančiu plotu.

3 daliai taikyti pagal šią dalį nefinansuojamos sumos nenaudojamos.

<...>

8. Nuorodos į atitinkamus finansinius metus nurodo mokėjimus, kuriuos valstybės narės faktiškai atliko tarp spalio 16 d. ir kitų metų spalio 15 dienos.

<...>“

5. 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103) 7 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„2. Komisija priima sprendimus dėl mėnesinių išankstinių mokėjimų išlaidoms, kurias padarė akredituotos mokėjimo agentūros, padengti.

Spalio mėnesio išlaidos priskiriamos spaliui, jeigu jos buvo padarytos spalio 1–15 d., ir lapkričiui, – jeigu jos buvo padarytos spalio 16–31 d. Išankstiniai mokėjimai valstybėms narėms atliekami ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

<...>““

III — Faktinės aplinkybės ir apskųstas sprendimas

6. Faktines ginčo aplinkybes ir ginčijamą sprendimą Teismas išdėstė 6–14 punktuose:

„6. Orientaciniai finansiniai asignavimai, skirti 2006 finansiniams metams (2005 m. spalio 16 d.–2006 m. spalio 15 d.) pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 už vynuogynų perplanavimą ir pertvarkymą, numatyti 2005 m. spalio 10 d. Komisijos sprendime 2005/716/EB, nustatančiame orientacinius finansinius asignavimus, kuriuos 2005–2006 prekybos metais valstybė narė skiria už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 (OL L 271, p. 45). Šio sprendimo priede Graikijos Respublikai buvo nustatyta 8 574 504 eurų orientacinių finansinių asignavimų suma už 1 249 ha plotą.

7. 2006 m. liepos 10 d., taikydamos Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnį ir Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnį, Graikijos valdžios institucijos, siekdamos gauti finansinius asignavimus, pateikė Komisijai išlaidų, susijusių su vynuogynų Graikijoje perplanavimu ir pertvarkymu 2006 finansiniais metais,

suvestinę. Pagal šį pranešimą bendra šių išlaidų suma buvo 6 829 204,46 euro, o susijęs plotas – 788,002 ha.

8. 2006 m. rugsėjo 22 d. Graikijos valdžios institucijos išsiuntė Komisijai laišką, kuriame pranešama apie klaidą nurodytuose informaciniuose duomenyse: plotas, į kurį reikia atsižvelgti, yra 1 102,271 ha. Jos patikslino, kad šis plotas atitinka bendrą prie 2006 m. liepos 10 d. laiško pridėtoje lentelėje, pateikiančioje faktines vynuogynų Graikijoje perplanavimo ir pertvarkymo išlaidas, atsiradusias 2006 m. birželio 30 d., ploto dydį, t. y. 1 085,391 ha, ir bendrą prie 2006 m. liepos 10 d. laiško pridėtoje lentelėje, pateikiančioje vynuogynų Graikijoje perplanavimo ir pertvarkymo patvirtintas išlaidas, atsiradusias 2006 m. birželio 30 d., ploto dydį, t. y. 16,88 ha. Jos taip pat priminė, kad bendras išlaidas sudarė 6 829 204,46 euro.

9. 2006 m. rugsėjo 26 d. per 890-ąjį Vynų valdybos komiteto posėdį Graikijos valdžios institucijos pakartojo savo prašymą Komisijai atsižvelgti į patikslintus duomenis. Komisija žodžiu atmetė Graikijos valdžios institucijų prašymą, nurodžiusi, kad patikslinti duomenys pateikti per vėlai.

10. 2006 m. spalio 4 d. Komisija priėmė Sprendimą 2006/669/EB, nustatantį galutinius finansinius asignavimus, kurie 2006 finansiniais metais valstybėms narėms skiriami už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 (OL L 275, p. 62, toliau – ginčijamas sprendimas). Tą pačią dieną Komisijos atstovas susitiko su Graikijos valdžios institucijų atstovais, kuriems paaiškino, kad dėl terminų nebuvo įmanoma tenkinti jų prašymo atsižvelgti į 2006 m. rugsėjo 22 d. pateiktus patikslintus duomenis.

11. 2006 m. spalio 16 d. Graikijos valdžios institucijos išsiuntė Komisijai laišką, prašydamos iš dalies pakeisti ginčijamo sprendimo priedą. Komisija netenkino šio prašymo.

12. Ginčijamame sprendime, kiek jis susijęs su Graikijos Respublika, Komisija atsižvelgė į Graikijos valdžios institucijų 2006 m. liepos 10 d. pateiktus duomenis.

13. Ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Komisija Graikijos Respublikai skyrė 1 129 015 eurų baudą, numatytą Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 4 dalyje.

14. Ginčijamo sprendimo priede Graikijos Respublikai nustatyti galutiniai 5 700 190 eurų už 788 ha plotą finansiniai asignavimai vynuogynams Graikijoje perplanuoti ir pertvarkyti.“

IV — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir šalių reikalavimai nagrinėjant apeliacinį skundą

7. Graikijos Respublika dėl ginčijamo Sprendimo 2006/669/EB padavė ieškinį, kurį Teismo kanceliarija gavo 2006 m. lapkričio 30 dieną. Ieškinį ji grindė penkiais pagrindais. Pirmajame tvirtino, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra orientacinio pobūdžio, todėl privalu atsižvelgti ir į praėjus terminui pateiktus duomenis. Antra, ji pateikė kaltinimą dėl lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimo, trečia – kaltinimą dėl sąžiningumo ir gero administravimo principų pažeidimo, ketvirta – kaltinimą dėl proporcingumo principo pažeidimo ir penkta – dėl veiksmingumo principo pažeidimo.

8. Skundžiamu sprendimu Teismas 2008 m. gruodžio 11 d. paliko galioti ginčijamą sprendimą. Todėl jis atmetė Graikijos Respublikos ieškinį ir priteisė iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

9. Dėl šio teismo sprendimo Graikija pateikė apeliacinį skundą, kuriuo Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti apeliacinį skundą priimtinu,

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— patenkinti ieškininius reikalavimus ir

— priteisti iš Komisijos apeliaciniame procese bei Pirmosios instancijos teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

10. Komisija savo ruožtu prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną ir nepagrįstą bei

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

11. Teisingumo Teisme apeliacinis skundas buvo nagrinėjamas rašytinės procedūros tvarka. Nė viena iš šalių neprašė surengti teismo posėdžio.

V — Teisinis vertinimas

A — *Dėl apeliacinio skundo priimtinumo*

12. Komisijos manymu, apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes apeliantė tik pakartoja argumentus, jau išsakytus pirmojoje instancijoje.

13. Taip tvirtindama Komisija visiškai neįvertina nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos dėl apeliacinių skundų priimtinumo.

14. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami Pirmosios instancijos teisme pateikti ieškinio pagrindai bei argumentai, įskaitant pagrįstus faktinėmis aplinkybėmis, kurias Pirmosios instancijos teismas aiškiai atmetė, neatitinka Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio bei Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punkto motyvavimo reikalavimų[4]. Iš tikrųjų toks apeliacinis skundas yra prašymas, kuriuo tiesiog siekiama, kad būtų peržiūrėtas Pirmosios instancijos teisme pareikštas ieškinys, o tai, vadovaujantis Teisingumo Teismo statuto 49 straipsniu, nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai[5].

15. Tačiau nuo tokių skundų reikėtų skirti apeliacinius skundus, kuriuose nagrinėjamas Teismo sprendimas ir jo atliktas bylos aplinkybių teisinis įvertinimas, pasitelkiant dar prieš skundžiamą sprendimą išsakytus argumentus.

16. Savaime suprantama, jeigu apeliantas ginčija Pirmosios instancijos teismo pateiktą Bendrijos teisės aiškinimą arba jos taikymą, pirmojoje instancijoje išnagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo aptariami apeliaciniame procese[6]. Juk pagrindinė Teisingumo Teismo, kaip apeliacinį skundą nagrinėjančio teismo, užduotis – pateikti galutinį atsakymą į dėl aiškinimo kylančius klausimus.

17. Šiuo apeliaciniu skundu ginčijama Teismo pozicija dėl pirmojoje instancijoje pateiktų įvairių teisės klausimų. Apeliaciniame skunde tiksliai nurodyti ginčijami skundžiamo sprendimo aspektai bei pagrindai ir argumentai, kuriais jis grindžiamas.

4 — 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimas *ARAP ir kt. prieš Komisiją* (C-321/99 P, Rink. p. I-4287, 48 punktas), 2004 m. sausio 22 d. Sprendimas *Mattila prieš Tarybą ir Komisiją* (C-353/01 P, Rink. p. I-1073, 27 punktas) ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimas *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta* (C-496/99 P, Rink. p. I-3801, 50 punktas).

5 — 1998 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis byloje C-174/97 P *FFSA ir kt. prieš Komisiją*, Rink. p. I-1303, 24 punktas.

6 — 2000 m. liepos 13 d. Sprendimas byloje C-210/98 P, *Salzgitter prieš Komisiją*, Rink. p. I-5843, 43 punktas.

18. Todėl darytina išvada, kad apeliacinis skundas yra priimtinas.

apeliantės manymu, Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, turėjo atsižvelgti į pasibaigus terminui pateiktus duomenis. Tačiau Teismas, pritardamas Komisijos požiūriui, mano, kad minėtas terminas yra imperatyvus. Tai pirmajame apeliacinio skundo pagrinde Graikijos Respublika ginčija.

B — *Dėl apeliacinio skundo pagrįstumo*

21. Tačiau tiek Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies formuluotė, tiek jo vieta reglamento struktūroje, tiek teleologiniai pasvarstymai apie termino reglamentavimo prasmę ir tikslą, atsižvelgiant į norminį kontekstą, galiausiai patvirtina Teismo požiūrį. Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytas terminas yra imperatyvus galutinis terminas.

19. Graikijos Respublika grindžia savo apeliacinį skundą trim pagrindais. Pirma, ji teigia, kad Teismo sprendimas grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 ir 2 dalies bei 17 straipsnio 1 dalies suvokimu. Antra, Teismas, priimdamas sprendimą, esą neįvertino įvairių bendrųjų teisės principų reikšmės. Ir galiausiai skundžiamame sprendime pateikiami prieštaringi motyvai.

a) Formuluotė

1. Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

22. Reikia pritarti Teismo nuomonei, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies formuluotė rodo, jog šiame straipsnyje numatytas terminas yra imperatyvus.

20. Graikijos Respublika mano, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytas kiekvienų metų liepos 10 d. sueinantis terminas, kitaip nei konstatavo Teismas, tėra orientacinio pobūdžio. Todėl,

23. Beveik visose kalbinėse 16 straipsnio 1 dalies formuluotės versijose nurodyta, kad valstybės narės „ne vėliau kaip“ kiekvienų metų liepos 10 d. išsiunčia Komisijai šioje

nuostatoje nurodytus duomenis. Tai liudija apie imperatyvų šio termino pobūdį, t. y. apie tai, kad čia galutinis terminas, juolab kad norint laikyti terminą galutiniu nebūtina, jog būtinai būtų pavartotas konkretus žodžių junginys „galutinis terminas“[7]. Jei veiksmas turi būti atliktas ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 10 d., tai atliktas kitą dieną jis jau yra pavėluotas ir todėl iš principo nebeįmanomas.

24. Net jei trijose kalbinėse versijose (būtent versijose graikų, portugalų ir rumunų kalbomis) numatyta, kad valstybės narės pateikia minėtus duomenis „iki“ liepos 10 dienos, dėl tokios formuluotės šios versijos Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 daliai nesuteikia kitokios prasmės nei likusios kalbinės versijos.

b) Sisteminis aiškinimas

25. Graikijos Respublikos vyriausybė tvirtina, kad visiškai orientacinis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi numatyto termino pobūdis išplaukia iš sisteminio šios nuostatos aiškinimo. Juk Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta nuostata rodo, kad Komisija, nustatydama galutinius finansinius asignavimus, privalo atsižvelgti ir į tuos duomenis, kuriuos gavo praėjus 16 straipsnio 1 dalimi numatytam terminui.

26. Pagal Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalį „tuo atveju, kai informacija, kurią valstybė narė pagal 1 dalies nuostatas turi atsiųsti Komisijai, nėra išsami arba nesilaikoma nustatyto galutinio termino, Komisija laikinai arba nustatytu dydžiu sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinį apmokėjimą“.

27. Graikijos Respublika savo argumentus grindžia 2 dalies formuluote, kuria, kaip sankcija už neišsamią informaciją arba nustatyto galutinio termino nesilaikymą, numatomas laikinas asignavimų sumažinimas. Tai, Graikijos Respublikos manymu, neišvengiamai reiškia, kad sankcija, papildžius informaciją arba pirmą kartą pateikus ją jau po termino, turi būti panaikinta *a posteriori*. Galiausiai apie laikiną sankciją galima kalbėti tik tuomet, kai ši, pavėluotai pateikus Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją, *a posteriori* gali tapti nebereikalinga.

7 — Šiuo atžvilgiu Teismas padarė nuorodą į 1972 m. lapkričio 30 d. Sprendimą *Wasaknäcke Knäckebrotfabrik* (32/72, Rink. p. 1181, 2 punktas) ir 1972 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Walzenmühle Magstadt* (52/72, Rink. p. 1267, 2 punktas).

28. Antrojoje argumentacijos dalyje Graikijos Respublika daro *a fortiori* išvadą. Nagrinėjant bylą Teisme, Komisija buvo atkreipusi dėmesį į tai, kad, sprendžiant iš formuluotės, Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi reglamentuojamas tik tas atvejis, kai informacija visiškai nepateikiama arba ji neišsami, tačiau ja nereglamentuojamas čia nagrinėjamas atvejis, kai pateikta informacija atrodė išsami, bet paaiškėjo esanti su klaidomis.

29. Graikijos Respublikos nuomone, ir čia nagrinėjamu atveju, kai informacija buvo pateikta laiku, bet ji buvo su klaidomis, iš 16 straipsnio 2 dalies išplaukia galimybė pateikti (patikslintą) informaciją pasibaigus terminui. Jos teigimu, valstybė, įvykdžiusi 16 straipsnio 1 dalimi nustatytą pareigą informuoti per minėtoje dalyje numatytą terminą, tačiau netyčia padariusi klaidą, negali būti vertinama prasčiau nei valstybė, nuo pat pradžių nesilaikiusi 16 straipsnio 1 dalimi numatyto termino. Joms abiem Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi suteikiama galimybė pateikti papildomą informaciją, į kurią Komisija privalo atsižvelgti, nustatydama galutinius finansinius asignavimus.

30. Tačiau šiems pagrindiniams Graikijos Respublikos argumentams, kuriais ji grindžia pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, negalima pritarti.

31. Iš pirmo žvilgsnio Graikijos Respublikos argumentai atrodo visiškai įtikinami. Jei įstatyme už praleistą terminą numatyta „laikina“ sankcija, galima daryti išvadą, kad netiesiogiai suteikiama galimybė neatliktą veiksmą atlikti vėliau. Jei veiksmo nebūtų galima atlikti vėliau ir jeigu į jį nebūtų atsižvelgiama priimant sprendimą, vargiai būtų įmanoma kalbėti apie laikiną sankciją.

32. Tačiau atidžiau panagrinėjus Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalies formuluotę matyti, kad iš joje minimo „laikino sumažinimo“ jokiu būdu negalima daryti išvados, kad Komisija, priimdama šioje byloje nagrinėjamą sprendimą, privalėjo atsižvelgti į Graikijos Respublikos papildomai pateiktą informaciją.

33. Pagal Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalį tuo atveju, kai 1 dalyje nustatyta informacija pateikiama neišsami arba pavėluotai, Komisija laikinai arba „nustatytu dydžiu sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų *išankstinį apmokėjimą*“.

34. Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi daroma nuoroda į procedūrą, kuri taikoma išmokant finansinius išteklius

valstybėms narėms pagal bendrą žemės ūkio politiką. Vadovaujantis Reglamento Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalimi, finansinius išteklius, reikalingus išlaidoms padengti, Komisija skiria valstybėms narėms išankstinių mokėjimų formą, o juos apskaičiuoja remdamasi ataskaitinio laikotarpio išlaidomis.

35. Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija sprendimus dėl mėnesinių išankstinių mokėjimų priima remdamasi išlaidomis, kurias padarė akredituotos mokėjimo agentūros; išankstiniai mokėjimai atliekami ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

36. Taigi, jei valstybė narė per Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytą terminą šioje nuostatoje numatytos informacijos nepateikia arba pateikia ją neišsamią, vadovaujantis šio reglamento 16 straipsnio 2 dalimi jai laikinai sumažinami išankstiniai mokėjimai, atlikti pagal atitinkamos valstybės narės pateiktas užregistruotas mėnesines išlaidas, remiantis Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsniu. Tai yra nuolatinė spaudimo priemonė, skatinanti valstybę narę laikytis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytos pareigos pateikti reikalaujamą informaciją. Kai valstybė narė šią pareigą įvykdo, laikinas sumažinimas *a posteriori* tampa nebūtinas.

37. Pagal Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalį išimtinai ši sankcija, t. y. sumažinti išankstiniai mėnesiniai mokėjimai akredituotos mokėjimo agentūros padarytoms išlaidoms padengti, yra laikina, o tai reiškia, kad vėliau pateikus informaciją ši sankcija tampa nebūtina.

38. Tačiau šiuo ieškiniu ginčijamu sprendimu Komisija apskritai nesumažino Graikijos Respublikai suteiktų žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinių apmokėjimų, jame apskritai nekalbama apie mažinimą remiantis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi.

39. Ginčijamo sprendimo dalykas yra visiškai kitas.

40. Priimdama šiuo ieškiniu ginčijamą sprendimą Komisija, vadovaudamasi Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalimi, suteikė valstybėms narėms *galutinius* 2006 finansinių metų asignavimus už tam tikrą hektarų skaičių. Šie galutiniai asignavimai apskritai negali būti „laikinai mažinami“ remiantis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi, todėl tai, kad minėtoje nuostatoje numatytas sumažinimas yra laikinas, neleidžia daryti jokių išvadų, ar suteikiant galutinius finansinius asignavimus turi būti atsižvelgta į informaciją, pateiktą praėjus 16 straipsnio 1 dalyje nustatytam terminui. Tai reiškia, kad Graikijos

Respublika argumentuose naudoja klaidingą lyginimo pagrindą.

41. Tačiau akivaizdu, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalyje nenumatytas Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų *galutinių* finansinių asignavimų mažinimas. Veikiau ja reglamentuojamas kitas mažinimo atvejis – kai nustatytu dydžiu mažinami Graikijos Respublikai suteiktini žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų *išankstiniai apmokėjimai*. Tačiau tai neleidžia daryti jokių išvadų dėl to, ar nustatant galutinius asignavimus turi būti atsižvelgta į pavėluotai pateiktą informaciją.

42. Ištaisius šią Graikijos Respublikos vyriausybės klaidą, norminis Reglamento Nr. 1227/2000 IV skyriaus nuostatų kontekstas netgi patvirtina šio reglamento 16 straipsnio 1 dalies aiškinimą, kad joje numatytas terminas yra imperatyvaus pobūdžio.

43. Šiuo atžvilgiu visų pirma reikėtų priminti norminį Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio kontekstą. Šis straipsnis – tai Reglamento Nr. 1493/1999, tiksliau jo 14 straipsnio, įgyvendinimo nuostata. Šiame straipsnyje reglamentuojami finansiniai asignavimai, valstybėms narėms suteikiami planuojant Bendrijos biudžetą vynuogynų perplanavimo ir pertvarkymo srityje.

44. Pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį Komisija pradinius asignavimus valstybėms narėms nustato metams, remdamasi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdama į konkrečią padėtį bei poreikius ir pastangas, kurių reikės atsižvelgiant į schemos tikslą. Šioje byloje nagrinėjamiems finansiniams metams minėtus asignavimus Komisija nustatė 2005 m. spalio 10 d. Sprendimu 2005/716/EB.

45. 14 straipsnio 2 dalyje toliau reglamentuojama, kad antrame etape pradiniai asignavimai pritaikomi atsižvelgiant į faktines išlaidas ir valstybių narių pateiktas patikslintas prognozuotas išlaidas, atsižvelgiant į schemos tikslą ir turimas lėšas. Šioje byloje nagrinėjamiems 2006 finansiniams metams tai buvo padaryta ginčijamu sprendimu.

46. Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje išsamiai reglamentuojama pareiga informuoti turi padėti parengti šiuos galutinius Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalimi numatytus finansinius asignavimus.

47. Gavusi pagal 16 straipsnio 1 dalies a ir b punktus pateiktiną informaciją apie faktines bei einamųjų finansinių metų patvirtintas išlaidas, taip pat pagal 16 straipsnio 1 dalies c punktą galimas paraiškas dėl tolesnio

finansavimo per einamuosius finansinius metus, papildančio pradinius metinius finansinius asignavimus pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį, Komisija jų pagrindu gali nustatyti suteiktinus galutinius finansinius asignavimus.

48. Jie jokiu būdu negali būti atskiroms valstybėms narėms suteikti tik laikinai (tai parodys ir tolesni teleologiniai argumentai).

49. Iš Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 3 dalies išplaukia, kad valstybei narei pagal 14 straipsnio 1 dalį laikinai skirtą dalį viršijantys asignavimai jai gali būti skirti tik tuomet, jei, atėmus visas valstybių narių per finansinius metus patirtas faktines išlaidas iš visos bendros pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį skirtos sumos, dar lieka laisvų lėšų. Taigi galutiniai asignavimai priklauso nuo konkrečios kitoms valstybėms narėms skirtų asignavimų apimties, todėl vėliau atskirais atvejais padaryti pakeitimų visiškai neįmanoma.

50. Priešingai nei tvirtina Graikijos Respublika, neigiant imperatyvų 16 straipsnio 1 dalimi nustatyto termino pobūdį negalima pasiremti ir šio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi.

51. Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 1 dalyje aiškiai nustatyta, kad galutinius finansinius asignavimus Komisija skiria remdamasi per 16 straipsnio 1 dalimi nustatytą terminą pateiktais duomenimis. Ši formuluotė niekaip nepagrindžia Graikijos Respublikos teiginio, kad pagal 17 straipsnio 1 dalį turi būti remiamasi faktinėmis išlaidomis ir todėl reikia atsižvelgti ir į praėjus terminui padarytus pataisymus.

52. Taigi darytina tarpinė išvada, kad sisteminis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies aiškinimas patvirtina formuluotės aiškinimą, pagal kurį šioje nuostatoje minimas terminas yra imperatyvaus pobūdžio.

c) Teleologinis aiškinimas

53. Minėtus vertinimus patvirtina ir teleologinis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies aiškinimas: tik imperatyvus šioje nuostatoje minimo termino pobūdis gali veiksmingai užtikrinti 16 ir 17 straipsnių prasmės ir tikslų įgyvendinimą.

54. Pritaikyti pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį skirtus pradinius finansinius asignavimus ir pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalį nustatyti galutinius finansinius asignavimus prasminga tik tokiu atveju, jei šis asignavimų pritaikymas padarinių turi dar einamaisiais, besibaigiančiais finansiniais metais.

55. Norint leisti valstybėms narėms atlikti paskutinius su deklaruotomis išlaidomis susijusius mokėjimus remiantis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi prieš pasibaigiant einamiesiems finansiniams metams ir gauti jų kompensavimą iš Komisijos prieš pasibaigiant biudžetiniams metams pagal numatytas biudžeto eilutes šiems finansiniams metams, šios nuostatos veiksmingumas reikalauja, kad sprendimas, kuriuo nustatomi galutiniai finansiniai asignavimai valstybėms narėms už finansinius metus, būtų priimtas iki jiems pasibaigiant, t. y. iki spalio 15 dienos. Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad spaliui priskiriamos tik tokios spalio mėnesio išlaidos, kurios buvo padarytos spalio 1–15 d., o vėlesnės išlaidos priskiriamos lapkričiui.

56. Tačiau norint parengti sprendimą dėl galutinių finansinių asignavimų pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalį reikia, kad visos valstybės narės pateiktų Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis, kurie vėliau, taikant išsamią procedūrą, bus apdoroti, o jų pagrindu bus skirti galutiniai finansiniai asignavimai.

57. Šiomis aplinkybėmis, tik traktuojant Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje reglamentuojamą terminą kaip imperatyvų ir todėl veiksmingą, įmanoma užtikrinti, kad iš pradžių pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį skirtus pradinius finansinius asignavimus Komisija galės laiku pritaikyti, remdamasi faktiniais duomenimis. Jei valstybės narės ir praėjus liepos 10 d. galėtų bet kada pateikti visą ar dalį informacijos arba ją taisyti, o Komisija privalėtų į tai atsižvelgti skirdama galutinius finansinius asignavimus, ji niekaip negalėtų galutinių finansinių asignavimų skirti per nustatytą terminą, t. y. iki finansinių metų pabaigos.

58. Taigi ir teleologinis aiškinimas rodo, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi numatytas terminas laikytinas imperatyviu, todėl pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalį skiriant galutinius finansinius asignavimus į pavėluotai pateiktus duomenis iš esmės neturi būti atsižvelgta.

2. Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

59. Antrajame apeliacinio skundo pagrinde Graikijos Respublika kaltina Teismą pažeidus

įvairius bendrus teisės principus. Jos teigimu, Komisija, kitaip nei nusprendė Teismas, neatsižvelgusi į Graikijos Respublikos pavėluotai pateiktus pataisytus duomenis, pažeidė lojalaus bendradarbiavimo, sąžiningumo, gero administravimo ir vienodo požiūrio principus.

60. Teismas teisingai nusprendė, kad Komisija nepažeidė minėtų bendrųjų teisės principų. Taip nuspręsdamas Teismas savo ruožtu taip pat šių principų nepažeidė. Todėl Graikijos Respublika irgi negali remtis antruoju apeliacinio skundo pagrindu.

61. Kalbant apie lojalaus bendradarbiavimo principą, atkreiptinas dėmesys, kad pagal EB 10 straipsnį šis principas taikomas valstybių narių ir institucijų santykiams. Jis nustato valstybėms narėms pareigą imtis visų tinkamų priemonių, siekiant užtikrinti Bendrijos teisės taikymą ir veiksmingumą, ir numato Bendrijos institucijoms atitinkamas lojalaus bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis pareigas[8].

62. Graikijos Respublikos manymu, minėti principai buvo pažeisti todėl, kad, viena vertus, klaidos per nustatytą terminą pateiktuose duomenyse buvo akivaizdžios ir Komisija turėjo nedelsdama atkreipti į tai dėmesį, kad būtų buvę galima kuo greičiau jas ištaisyti. Nemažas neatitikimas tarp pranešto hektarų skaičiaus ir hektarų skaičiaus, kuriuo pasirėmė Komisija, priimdama 2005 m. spalio 10 d. Sprendimą 2005/716/EB, nustatantį orientacinius finansinius asignavimus[9], turėjo paskatinti Komisiją nusiųsti atitinkamą užklausą.

63. Tačiau šie argumentai neįtikina. Per nustatytą terminą pateiktoje informacijoje akivaizdžių klaidų, turėjusių Komisijai iš karto kristi į akis, nebuvo. Vien neatitikimas tarp praneštų duomenų ir duomenų, kurių pagrindu, vadovaujantis Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalimi, buvo skirti pradiniai asignavimai, nebūtinai turi automatiškai reikšti, kad perduodant informaciją įsivėlė klaida. Galiausiai vertinimas, ar klaida buvo akivaizdi, yra faktinių aplinkybių klausimas, kurio negalima ginčyti apeliaciniu skundu. Šiuo atžvilgiu Graikijos Respublika nenurodė kokio nors įrodymų iškraipymo.

64. Dėl *pradinių* finansinių asignavimų pobūdžio gali nutikti, kad tiek lėšų, kiek buvo

8 — Plg. 1990 m. liepos 13 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.*(C-2/88 IMM, Rink. p. I-3365, 17 punktas) ir 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimą *First ir Franex* (C-275/00, Rink. p. I-10943, 49 punktas) bei 2003 m. spalio 16 d. Sprendimą *Airija prieš Komisiją* (C-339/00, Rink. p. I-11757, 71 punktas).

9 — 2005 m. spalio 10 d. Komisijos sprendimas 2005/716/EB, nustatantis orientacinius finansinius asignavimus, kuriuos 2005–2006 prekybos metais valstybė narė skiria už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 271, p. 45).

apskaičiuota, iš tiesų neprireiks. Jau vien todėl neatitikimai *a priori* nesuteikia priežasčių abejoti dėl pateiktos informacijos teisingumo. Kalbant apie šioje byloje nagrinėjamą atvejį, šią bendrą mintį taip pat patvirtina Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 4 dalis, kurioje numatyta sankcija už nurodytą mažesnį bendrą plotą nei tas, kurio pagrindu buvo skirti pradiniai finansiniai asignavimai. Šioje nuostatoje aiškiai numatyta galimybė, kad valstybės narės pateikti duomenys gali smarkiai skirtis nuo tų, kuriais buvo remtasi iš pradžių.

65. Todėl Komisija, gavusi per nustatytą terminą pateiktus duomenis, neturėjo jokio pagrindo daryti prielaidos, kad juose yra klaidų, ir apie tai informuoti apeliantę.

66. Be to, Graikijos vyriausybė mano, kad minėtiems principams buvo nusižengta dar ir todėl, kad Komisija neatsižvelgė į praėjus daugiau nei dviem mėnesiams po termino pateiktus pataisytus duomenis, nors, Graikijos vyriausybės manymu, dar galėjo tai padaryti per tris savaites, likusias iki paskutinės ginčijamo sprendimo priėmimo dienos.

67. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas privalo vadovautis Teismo skundžiamame sprendime nustatytais faktais. Šiuo aspektu Graikijos Respublika taip pat netvirtino, kad įrodymai buvo iškreipti.

68. Teismas, remiantis skundžiamo sprendimo 32 ir 59 punktais, aiškiai konstatuoja, kad Komisija iš tiesų nebegalėjo atsižvelgti į pataisytus duomenis dar prieš priimdama ginčijamą sprendimą. Tačiau jei sprendimo priėmimo – kaip buvo išdėstyta – nebegalima atidėti vėlesniam momentui ir jei laiko, likusio iki pakankamai vėlyvo sprendimo priėmimo paskelbimo datos, neužtenka atsižvelgti į papildomai pateiktus duomenis, tai nereiškia, kad į juos neatsižvelgiant pažeidžiamas lojalaus bendradarbiavimo principas.

69. Beveik peršasi priešinga išvada: sudėtinga procedūra, kuriai atlikti reglamento rengėjai, nustatydami pranešimo terminą – liepos 10 d., suteikia Komisijai maždaug trijų mėnesių laikotarpį, negali būti atlikta per kelias dienas. Juo labiau kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 3 dalies, dėl egzistuojančių tarpusavio sąsajų galutiniai finansiniai asignavimai gali būti suteikti tik visoms valstybėms vienu metu.

70. Galiausiai skundžiamame sprendime Teismas taip pat teisingai aiškino vienodo požiūrio principo apimtį.

71. Pagal bendrą vienodo požiūrio principą, kaip Bendrijos teisės bendrąjį principą, reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas[10].

72. Taigi vienodo požiūrio principas nereikalauja vienodai atsižvelgti į informaciją, pateiktą praėjus daugiau nei dviem mėnesiams po termino, ir informaciją, pateiktą pavėlavus vos kelias dienas. Kadangi Komisija iš viso turi maždaug tris mėnesius sprendimui priimti, informacijos pateikimas pavėlavus kelias dienas ir informacijos pateikimas pavėlavus daugiau nei du mėnesius nėra panašios situacijos.

3. Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo

73. Trečiajame apeliacinio skundo pagrinde Graikijos Respublika tvirtina, kad skundžiamas sprendimas yra prieštaringas ir todėl negali galioti. Teismas, jos manymu, skundžiamo sprendimo 25, 26 ir 43 punktuose Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytą terminą kvalifikavęs kaip imperatyvų, skundžiamo sprendimo 59 punkte pats sau prieštarauja konstatuodamas, kad atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus duomenis negali būti absoliučiai atmestas.

74. Klausimas, ar Teismo sprendimo motyvavimas yra prieštaringas, ar nepakankamas, yra teisės klausimas ir gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą[11].

75. Tačiau trečiasis apeliacinio skundo pagrindas nėra reikšmingas, nes, priešingai nei mano apeliantė, skundžiamame sprendime pateiktas teisinis vertinimas nėra prieštaringas. Nors Teismas šioje byloje nagrinėjamą terminą kvalifikavo kaip imperatyvų ir vėliau tvirtino, kad išimtiniais atvejais atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus duomenis „negali būti absoliučiai atmestas“, kartu jis paaiškino, kad ši išimtis gali būti taikoma tik kai terminas viršijamas nedaug, bet ne kai jis viršijamas taip smarkiai, kaip yra šioje byloje nagrinėjamu atveju.

76. Teismas skundžiamame sprendime išsamiai paaiškina, kodėl būtent teleologiniai svarstymai rodo, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi nustatytas terminas yra imperatyvus. Jo teigimu, sprendimas dėl galutinių finansinių asignavimų privalo būti priimtas iki finansinių metų

10 — Pvz., plg. 2006 m. liepos 11 d. Sprendimą *Egenberger* (C-313/04, Rink. p. I-6331, 33 punktas) su paskesnėmis nuorodomis.

11 — Šiuo klausimu plg. 2007 m. sausio 25 d. Sprendimą *Sumitomo Metal Industries ir Nippon Steel prieš Komisiją* (C-403/04 P ir C-405/04 P, Rink. p. I-729, 77 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

pabaigos – spalio 15 d., ir Komisijai turi likti pakankamai laiko jį priimti.

77. Svarstydamas galimybę atsižvelgti į nedaug pavėlavus pateiktą informaciją, jei tik tai netrukdo priimti sprendimo iki nustatyto termino, Teismas nuosekliai tęsia savo argumentaciją toliau. Jokių logikos trūkumų čia nematyti.

4. Santrauka

78. Kadangi visi Graikijos Respublikos pateikti apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti, reikia atmesti ir visą apeliacinį skundą.

VI — Bylinėjimosi išlaidos

79. Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnio 1 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Iš Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio kartu su 118 straipsniu išplaukia, kad pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

80. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir apeliantė pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

VII — Išvada

81. Todėl siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.